Lietas Nr. C32257312
Lietas arhīva Nr. C-1139-13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 23.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis

ar tiesas sēdes sekretāru S.Kūliņu un tulku /pers. D/,

piedaloties prasītājam /pers. E/ un atbildētājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sakārtots īpašums" pilnvarotajai pārstāvei /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. E/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ un sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ par personisko aizskārumu, kura rezultātā radies veselības bijājums un darba nespējas zudums.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 1.martā /pers. E/ (turpmāk tekstā arī – prasītājs) iesniedzis Rīgas pilsētas ziemeļu rajona tiesā prasību pret SIA /Nosaukums/ (turpmāk tekstā arī – atbildētāja1) un SIA /Nosaukums/ (turpmāk tekstā arī – atbildētāja2) par personisko aizskārumu, kura rezultātā radies veselības bojājums un darba spēju zudums, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1770 - 1773., 1775., 1779., 1782., 1784., 1786., 1787., 1792.pantu, Civilprocesa likuma 1.pantu, 33.pantu, 34.pantu, 35.pantu, 41.pantu, 43.pantu, 44.pantu, 74.pantu, 93.pantu un 127. – 130.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam kompensāciju par personisko aizskārumu, kura rezultātā radās veselības bojājums un darba spēju zudums, kopējā summā Ls 4945,09.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 9.janvārī prasītājs kā cietušais, guvu personisko aizskārumu, kura rezultātā radās veselības bojājums un darba spēju zudums. Ap plkst.23.20 no ēkas/adrese/, kur atrodas viesnīca /Nosaukums/, ēkas nomnieks - SIA „/pers. H/", no jumta nokrita milzīga sniega un ledus masa, kas traumēja prasītāju un uzkrita trolejbusa vadiem, izraisot īssavienojumu. Prasītājs tika ar ātro medicīnisko palīdzību hospitalizēts VSIA „/pers. I/ klīniskajā universitātes slimnīcā" ar Th6 A2 tipa kaulu lūzumu, kakla un krūšu daļas spondilozi un torokala 6. mugurkaula skriemeļa kompresijas lūzumu un kreisās ceļa locītavas sasitumu ar tūsku, slimības vēsture Nr.1100926. Prasītājs ārstējās slimnīcas 22. nodaļā.

Pēc intensīvās ārstēšanās prasītājam tika noteikts divu mēnešu mājas režīms, bez slodzēm un piepūles. Divus mēnešus prasītājs bija darba nespējīgs, ko apliecina darba nespējas lapas.

Notikumam bija liecinieki, kuri savas liecības ir snieguši municipālajai policijai un ir sastādīts notikuma protokols. Par notikušo 2011.gada 17.janvārī tika iesniegts iesniegums Rīgas Ziemeļu rajona prokuratūrā, kur tas tika iereģistrēts un nosūtīts izskatīšanai VP Rīgas RP Ziemeļu iecirknim izvērtēšanai par kriminālprocesa uzsākšanu sakarā ar īpašuma neapsaimniekošanas rezultātā prasītājam nodarītiem miesas bojājumiem un darba nespēju divu mēnešu garumā.

Visa notikušā rezultāta prasītājam ir nodarīti tieši materiāli zaudējumi - ārstēšanās izdevumi summā Ls 415,09, papildus prasītājs bijis darba nespējīgs, kas prasītājam ir radījis zaudējumus. Prasītājs ir Itālijas pilsonis, tādēļ prasītājam nepieciešamo rehabilitācija, kuras izmaksas bija Ls 1530,00, prasītājs veicis Itālijas ārstniecības iestādēs. Savus morālos zaudējumus prasītājs novērtē - Ls 3000,00 apmērā, jo prasītājam nesaprotama ir atbildētājas1 attieksme pret prasītāju un nodarīto, meli un nepatiesība, atbildētājas1 paustā nostāja pret prasītāja veselībai nodarīto zaudējumu un savu pienākumu neveikšanu jumtu tīrīšanā un kārtības uzturēšanā. Kopējā prasības summa sastāda Ls 4945.09.

2011.gada 20.janvārī prasītājs atbildētājai1 nosūtīja pirmstiesas pretenziju, taču pirmstiesas pretenzija tika noraidīta. Uz to prasītājs saņēma elektronisko e-pasta vēstuli, no ēkā esošās viesnīcas „/pers. K/" (juridiskā persona - SIA „/pers. L/"), kas ir nosūtīta un pievienota kriminālprocesa izskatīšanas materiāliem, kurā ir tieši un nepārprotami norādīts, ka abu ēku apsaimniekotājs ir SIA „Sakārtots īpašums", kura ir faktiskais vainīgais notikušajā un jumtu tīrīšanas ignorēšanā, un īpašuma nesakārtošanā, un nepienācīgā apsaimniekošanā.

[2] 2012.gada 26.martā tiesā saņemti atbildētājas1 paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasītāja prasību pilnīgi neatzīst šādu iemeslu dēļ.

Laika posmā no 2011.gada 7.janvāra līdz 2011.gada 11.janvārim tika organizēti sniega tīrīšanas darbi no nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā, jumta, ko pierāda 2011.gada 23.janvāra faktūrrēķins Nr.R-5, kā arī 2011.gada 12.janvāra izpildīto darbu akts. Prasītāja

apgalvojumi, ka atbildētāja1 nav pienācīgi veikusi savus pienākumus nekustamā īpašuma apsaimniekošanā, nav pierādāmi, jo atbildētāja ir veikusi visas nepieciešamās darbības, kas ietilpst apsaimniekotāja pienākumos.

Vairāku apstākļu dēļ, tai skaitā arī jumta sarežģītās konstrukcijas dēļ, atbildētāja1 nespēja veikt jumta sniega tīrīšanas darbus saviem spēkiem, jo attiecīgo darbu veikšanai nepieciešamas profesionālas, proti, alpīnista iemaņas un zināšanas, līdz ar to, 2011.gada 3.janvārī atbildētāja1 pasūtīja ēkas jumta sniega tīrīšanas darbus apakšuzņēmējam – SIA ,,RIVETA", ko pierāda 2011.gada 3.janvāra Pakalpojuma līgums Nr.2011/01/03, kas tika noslēgts starp atbildētāju1 un atbildētāju2.

2011.gada 7.janvārī Rīgā, /adrese/ tika uzsākti ēkas jumta tīrīšanas darbi, kas turpinājās līdz pat 2011.gada 11.janvārim. Jumta sniega tīrīšanas procesu nebija iespējams īstenot īsākā laikā jumta sarežģītās konstrukcijas, pārmērīgās snigšanas un īsās dienas laika (kad ir pietiekami daudz dienas apgaismojuma šo darbu veikšanai) dēļ. Turklāt vēl pirms jumta sniega tīrīšanas darbu uzsākšanas, pie ēkas pieguļošā bīstamā teritorija tika norobežota ar speciālu lenti, lai pasargātu garāmgājējus, ēkas iedzīvotājus un citu personu un viņu īpašumu drošību. Attiecīgā brīdinājuma lente netika noņemta līdz darba beigām. Šo faktu var pierādīt atbildētājas1 darbinieki.

Tā kā 2011.gada 9.janvārī (svētdienā), atbildētāja2 pakalpojumu nesniedza, tika nolemts līdz 2011.gada 9.janvārīm obligāti pabeigt jumta sniega tīrīšanas darbus no ielas puses, lai aizsargātu visu sabiedrisko teritoriju, kur ir liela cilvēku plūsma. 2011.gada 8.janvārī ēkas jumts no ielas puses tika attīrīts no sniega un ledus. Diemžēl atbildētājas1 darbiniekam nebija iespējams konstatēt, ka jumts tika notīrīts tikai līdz sniega barjerai, ar kuru bija aprīkots jumts un kuram savas funkcionalitātes ietvaros bija jāaiztur sniegs un ledus, neļaujot tiem nokrist. Savukārt no ielas puses jumts izskatījās notīrīts un nebija pamata uzskatīt, ka uz tā palikusi apdraudoša sniega un ledus masa. Atbildētāja norāda, ka no ielas puses jumts tika attīrīts pie ēkas pieguļošā un iespējami bīstamā teritorija uz 2011.gada 9.janvāri bija ierobežota ar lenti, kas papildus veica paredzētās aizsargfunkcijas.

Sniega masa no jumta nokritusi nevis atbildētājas1 vainas dēļ, bet gan nepārvaramas varas apstākļu dēļ, jo lielas snigšanas rezultātā uz jumta esošā barjera neizturēja sniega masas spiedienu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka 2011.gada 8.janvārī dienas beigās atbildētājai1 nebija nekāda pamata pieņemt, ka varētu rasties kāds apdraudējums, jo atbildētāja1 kā nekustamā īpašuma pārvaldniece izdarīja visu iespējamo, lai izpildītu savus likumā noteiktos pienākumus.

Atbildētāja1 kā nekustamā īpašuma pārvaldnieks, ir darbojusies noteikumu ietvaros un izpildījusi visas normatīvo aktu prasības, proti, bija pasūtījusi jumta sniega tīrīšanas darbus uzreiz, kad radās nepieciešamība pēc jumta sniega tīrīšanas, kā arī savlaicīgi norobežoja bīstamo teritoriju, turklāt arī sekoja līdzi, lai bīstamās teritorijas norobežojums nevienā vietā netiktu noņemts līdz pilnīgai jumta attīrīšanai no sniega.

[3] Tiesas sēdē prasītājs uzturēja prasību pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem.

Tiesas sēdē atbildētājas1 pārstāve prasību neatzina un lūdza noraidīt.

Atbildētājas2 pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Atbildētājai2 par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots, likumā noteiktajā kārtībā nosūtot pavēsti.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta otro daļu, nolēma skatīt lietu bez atbildētājas2 pārstāvja.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējot pušu rakstveida un mutiskos paskaidrojumus un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[5] Tiesa konstatē, ka prasītājs ir cēlis prasību par personisko aizskārumu, kura rezultātā radies veselības bojājums un darba spēju zudums, prasību pamatojot ar Civillikuma 1770 - 1773., 1775., 1779., 1782., 1784., 1786., 1787., 1792.pantu, kuri runā par zaudējumu atlīdzību.

Vispārējā norma, kas regulē atlīdzinājumu par personisko aizskārumu, proti, Civillikuma 2347. pants noteic, ja kāds ar darbību, par ko viņš ir vainojams un kas ir prettiesīga, nodara otram miesas bojājumu, tad viņam jāatlīdzina tam ārstēšanās izdevumi un bez tam, pēc tiesas ieskata, varbūtēja atrautā peļņa, un atlīdzība (mantiska kompensācija) par morālo kaitējumu. Tādējādi, lai prasītu atlīdzinājumu par personisko aizskārumu vispirms ir konstatējams, vai atbildētāji ir vainojami par prettiesisku darbību, ja prasītājam ir nodarīts miesas bojājums. Tālāk jau konkrētie prasītājam ar prettiesisku darbību nodarītie zaudējumi – ārstēšanās izdevumi un negūtā peļņā ir apskatāma saskaņā vispārējām Civillikuma normām par zaudējumiem.

No lietas materiāliem un pušu paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka nepastāv strīds par to, ka 2011.gada 9.janvārī prasītājs ir cietis, proti, Civillikuma izpratnē ir guvis personisku aizskārumu, kura rezultātā viņam ir radies veselības bojājums un darba spēju zudums. Tiesa konstatē, ka atbildētāji nav apstrīdējuši prasītāja norādīto faktu, ka no ēkas /adrese/, Rīgā, no jumta ir nokritusi milzīga sniega un ledus masa, kas traumēja prasītāju un uzkrita trolejbusa vadiem, izraisot īssavienojumu. Šī iemesla dēļ Prasītājs ar ātro medicīnisko palīdzību ir ticis hospitalizēts VSIA „/pers. I/ klīniskajā universitātes slimnīcā" ar Th6 A2 tipa kaulu lūzumu, kakla un krūšu daļas spondilozi un torokala 6. mugurkaula skriemeļa kompresijas lūzumu un kreisās ceļa locītavas sasitumu ar tūsku (slimības vēsture Nr.1100926). Pēc intensīvās ārstēšanās prasītājam ir ticis noteikts divu mēnešu mājas režīms, bez slodzēm un piepūles. Divus mēnešus prasītājs ir bijis darba nespējīgs, ko apliecina darba nespējas lapas.

Prasībā norādīts, ka visa notikušā rezultāta prasītājam ir nodarīti tieši materiāli zaudējumi - ārstēšanās izdevumi summā Ls 415,09, papildus prasītājs bijis darba nespējīgs, kas prasītājam ir radījis zaudējumus. Prasītājs ir Itālijas pilsonis, tādēļ prasītājam nepieciešamo rehabilitācija, kuras izmaksas bija Ls 1530,00, prasītājs veicis Itālijas ārstniecības iestādēs. Savus morālos

zaudējumus prasītājs novērtē - Ls 3000,00 apmērā, jo prasītājam nesaprotama ir atbildētājas1 attieksme pret prasītāju un nodarīto, meli un nepatiesība, atbildētājas1 paustā nostāja pret prasītāja veselībai nodarīto zaudējumu un savu pienākumu neveikšanu jumtu tīrīšanā un kārtības uzturēšanā. Kopējā prasības summa sastāda Ls 4945.09.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Minētās tiesību normas izpratnē ar jēdzienu /Nosaukums/ saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Saskaņā ar Civillikuma 1771. pantu zaudējums var būt tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesības uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1773. pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies, sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209.).

Tādējādi, lai konstatētu to, ka kādai personai ir jāsedz konkrēti zaudējumi citai personai, ir jākonstatē visi trīs iepriekš minētie priekšnosacījumi.

[5.1] Kā jau konstatēts iepriekš, nepastāv strīds par pašu notikumu. Atbildētāji nav apstrīdējuši faktu, ka prasītājam šī notikuma rezultātā ir nodarīti zaudējumi, tādējādi tiesas ieskatā nepastāv strīds par cēlonisko sakaru starp notikumu un prasītājam norādītiem zaudējumiem.

[5.2] Prasītājs sākotnēji ir cēlis prasību pret atbildētāju1 kā nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā apsaimniekotāju, vēlāk pēc tam, kad atbildētājs1 ir norādījis, ka atbildīgajam par zaudējumiem ir jābūt SIA /Nosaukums/, prasība ir vērsta arī pret SIA /Nosaukums/ (atbildētājs2) kā līdzatbildētāju.

Tiesa no atbildētāja1 paskaidrojumiem un citiem lietā esošiem materiāliem konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs1 ir nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā apsaimniekotājs, jo atbildētājs1 ir atbildējis uz prasību.

[5.3] Atbildētājs1 nenoliedz, ka tas kā ēkas /adrese/Rīgā apsaimniekotājs ir atbildīgs par sniega notīrīšanu no minētās ēkas jumta. Vienlaikus atbildētāja1 ir noraidījusi prasītāja apgalvojumu, ka tā nav pienācīgi veikusi savus pienākumus nekustamā īpašuma apsaimniekošanā, jo atbildētāja1 ieskatā tā ir veikusi visas nepieciešamās darbības, kas ietilpst apsaimniekotāja pienākumos, konkrēti, jumta sarežģītās konstrukcijas dēļ, atbildētāja1 nespēja veikt jumta sniega tīrīšanas darbus saviem spēkiem, jo attiecīgo darbu veikšanai nepieciešamas profesionālas, proti, alpīnista iemaņas un zināšanas, līdz ar to, 2011.gada 3.janvārī atbildētāja1 pasūtīja ēkas jumta sniega tīrīšanas darbus apakšuzņēmējam – SIA ,,/nosaukums/", ko pierāda 2011.gada 3.janvāra Pakalpojuma līgums Nr.2011/01/03, kas tika noslēgts starp atbildētāju1 un atbildētāju2. Tādējādi atbildētāja1 uzskata, ka par zaudējumiem, ja vispār kāds ir atbildīgs, tad tā ir tieši SIA ,,/nosaukums/", kurai saskaņā ar noslēgto līgumu bija pienācīgi jānotīra sniegs no ēkas jumta. Atbildētāja1 ir arī norādījusi, ka tā nevar būt vainojama prettiesiskā rīcībā, jo atbildētājas1 darbiniekam nebija iespējams konstatēt, ka jumts tika notīrīts tikai līdz sniega barjerai, ar kuru bija aprīkots jumts un kuram savas funkcionalitātes ietvaros bija jāaiztur sniegs un ledus, neļaujot tiem nokrist. Atbildētāja1 norāda, ka no ielas puses jumts izskatījies notīrīts un nebija pamata uzskatīt, ka uz tā palikusi apdraudoša sniega un ledus masa. Kopumā Atbildētājas1 ieskatā sniega masa no jumta nokritusi nevis atbildētājas1 vainas dēļ, bet gan nepārvaramas varas apstākļu dēļ, jo lielas snigšanas rezultātā uz jumta esošā barjera neizturēja sniega masas spiedienu.

Tiesa, izvērtējot atbildētājas1 argumentus uzskata, ka tie ir nepamatoti. Proti, kā jau minēts, atbildētāja1 nenoliedz, ka bija atbildīga par ēkas /adrese/Rīgā, jumta attīrīšanu no sniega. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 16. panta otro daļu par likuma prasību neievērošanu, veicot pārvaldīšanas uzdevumu, pārvaldnieks atbild likumā noteiktajā kārtībā. Savukārt no Rīgas domes 2008.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 4. un 15.1.4. punkta izriet, ka komercsabiedrībām, dzīvokļu īpašnieku sabiedrībām, namīpašumu, zemesgabalu un citu teritoriju īpašniekiem, valdītājiem, pārvaldniekiem-pilnvarniekiem, lietotājiem-nomniekiem ir pienākums veikt sniega un ledus notīrīšanu no balkoniem, lodžijām, ēku jumtiem, lāsteku nolaušanu, lai nepieļautu sniega un ledus krišanu no jumtiem, dzegām, ūdens notekcaurulēm un balkoniem.

Iepriekš minētās normas uzliek konkrētus pienākumus ēkas pārvaldniekiem-pilnvarniekiem (apsaimniekotājiem). Tiesas ieskatā tas apstāklis, ka atbildētāja1 ir noslēgusi civiltiesisku līgumu ar atbildētāju2 par sniega notīrīšanu no ēkas jumta, pats par sevi neatbrīvo atbildētāju1 no normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildes. Civiltiesiska rakstura līgums ir saistošs tikai tā dalībniekiem, attiecīgi, ja kāds no darījuma dalībniekiem nav izpildījis vai nepienācīgi pildījis savas saistības, kas izriet no līguma, otra puse var prasīt tai atlīdzināt zaudējumus, kas tai radušies sakarā ar otras puses saistību neizpildi. Tiesas ieskatā atbildētājai1 bija rūpīgāk jāizvēlas persona, kurai uzticēt tik atbildīgus pienākumus un ar kuru slēgt līgumu. Tiesas ieskatā atbildētāju1 no atbildības neatbrīvo arī fakts, ka tā nevarēja izkontrolēt to, vai atbildētāja2 pienācīgi ir veikusi savus pienākumus. Turklāt šis fakts nemaz nav arī pierādīts no atbildētājs1 puses. Jebkurā gadījumā tiesas ieskatā atbildētājai1, atbilstoši noslēgtajam līgumam, ir tiesības celt regresa prasību pret atbildētāju2.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka sniegs no jumta nokritis nepārvaramas varas apstākļu dēļ, proti, ka lielas snigšanas rezultātā uz jumta esošā barjera neizturēja sniega masas spiedienu. Lietā nav pierādījumu, ka sniegs no jumta būtu bijis notīrīts un 2011.gada

9.janvārī īsā laikā būtu piesniedzis tik liels sniega daudzums, ka to objektīvi nav bijis iespējams notīrīt. Tieši pretēji no pašas atbildētājas1 paskaidrojumiem redzams, ka daļa sniega no jumta nav tikusi notīrīta. Tātad atbildētājai1 ar normatīvajiem aktiem uzliktais pienākums nav ticis izpildīts.

Atbildētāja1 ir norādījusi, ka iespējami bīstamā teritorija uz 2011.gada 9.janvāri bija ierobežota ar lenti, kas papildus veica paredzētās aizsargfunkcijas.

Tiesa uzskata, ka šis apstāklis neatbrīvo atbildētāju1 no atbildības, jo lentas novilkšana neatbrīvo no pienākuma sniegu no jumta notīrīt. Lentas novilkšana tiesas ieskatā attaisnojama tikai laikā, kad tiek veikti tīrīšanas darbi, kā arī dabas stihijas gadījumos, kas robežojas ar nepārvaramu varu, un arī tikai uz saprātīgi īsu laiku.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāja1 ir vainojama prettiesiskā rīcībā, kas ir tiešs cēlonis prasītāja personiskam aizskārumam un zaudējumiem, savukārt prasība daļā pret atbildētāju2 ir noraidāma.

[5.4] Prasītājs ir prasījis atlīdzināt tam nodarītos tiešos materiālos zaudējumus – ārstēšanās izdevumus Ls 415,09 apmērā.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja1 nav iebildusi pret prasītāja norādīto ārstēšanās izdevumu summu, līdz ar to tiesa uzskata par pierādītu, ka prasītājam ir radušies tiešie zaudējumi – ārstēšanās izdevumi Ls 415,09 apmērā, kas pilnā apmērā piedzenami no atbildētājas1.

[5.5] Prasītājs ir prasījis atlīdzināt arī kā tiešos izdevumus – ar rehabilitāciju saistītos izdevumus Ls 1530,00 apmērā, kurus prasītājs it kā ir maksājis Itālijas ārstniecības iestādēs.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa nekonstatē, ka prasītājs būtu iesniedzis pierādījumus, kas pierādītu šādu zaudējumu pastāvēšanu. Līdz ar to tiesa šajā daļā prasītāja prasību noraida.

[5.6] Prasītājs ir prasījis atlīdzināt morālos zaudējumus, kurus prasītājs novērtē Ls 3000,00 apmērā.

Prasītājs kā morālo zaudējumu pamatojumu ir norādījis to, ka prasītājam nesaprotama ir atbildētājas1 attieksme pret prasītāju un nodarīto, meli un nepatiesība, atbildētājas1 paustā nostāja pret prasītāja veselībai nodarīto zaudējumu un savu pienākumu neveikšanu jumtu tīrīšanā un kārtības uzturēšanā. Turklāt tiesas sēdē prasītājs norādīja, ka pēc notikuma atbildētāja1 nav ne sniegusi prasītājam palīdzību, ne vispār par viņu interesējusies.

No lietas materiālos esošajiem pierādījumiem ir redzams, ka prasītājs pie atbildētājas1 ir vērsies tikai 2011. gada 20. janvārī ar tā pārstāvja sastādītu iesniegumu, lai gan notikums bija divus gadus iepriekš, proti, 2009. gada 9. janvārī. Pie šādiem apstākļiem, tiesas ieskatā prasītāja pamatojums neatbilst faktiskajiem apstākļiem, proti, atbildētājas1 paustā nostāja pret prasītāja veselībai nodarīto kaitējumu kā morālo zaudējumu pamats būtu vērtējama, ja prasītājs uzreiz vai īsā laikā pēc notikuma būtu vērsies pie atbildētājas1, izvirzot attiecīgas prasības, un atbildētāja1 nekādi uz to nebūtu reaģējusi. Līdz ar to tiesas ieskatā prasītājs savu prasījumu šajā daļā nav pienācīgi pamatojis.

Tiesas ieskatā morālais kaitējums sevī arī var ietvert arī tā saucamo „sāpju naudu", ar kuru vismaz daļēji tiek atlīdzinātas personas fiziskas ciešanas gadījumā, ja ir nodarīts kaitējums veselībai. Tomēr izskatāmajā gadījumā prasītājs šādu pamatojumu nav norādījis, līdz ar to tiesa nevērtē šo aspektu.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka prasība daļā par morālā kaitējuma piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Civilprocesa likuma 204^1.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uzCivilprocesa likuma 8.pantu, 92.pantu, 93.panta pirmo daļu, 97.pantu, 190.pantu, 192., pantu, 195. pantu, 204^1.pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. E/, /personas kods/, zaudējumus Ls 415,09 (četri simti piecpadsmit lati un deviņi santīmi).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasību pārējā daļā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par zaudējumu piedziņu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu **noraidīt**.

Prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, **noraidīt pilnībā**.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2013.gada 6.novembrī.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnesis Dz.Melbārdis

Rīgā, 2013.gada 6.novembrī